

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Absentiam filiorum subinde prodesse parentibus, quantumuis
dolentibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Cum incedunt infectores crocotarij,

Aut aliqua mala crux semper est, qua aliquid perat.

Talem mulierem, qui pati potest, qui ambit, qui incitat, qui instigat, ut sese ornet, patiat etiam admiratores & insidiatos, necesse est: vel doceat eam, domi se viro suo ornare; ac subducere oculis alienis. Minus insidiarum habet, quæ minus habet munditiarum. Dum comuntur, venduntur; vel certe foro parantur, & emtoribus prostituuntur.

IX.

Tob, 10. 1.

4. Tristis est absentia liberorum? Ita cum moras faceret Tobias, causa nuptiarum, sollicitus erat pater eius Tobias, dicens: *Putas, quare moratur filius meus, aut quare deuentus est tibi? Patasne Gabelus mortuus est, & nemo reddet illi pecuniam? Capit autem contristari nimis ipse, & Anna uxor eius cum eo: & ceperunt ambo simul flere: eo quod, die statuto, minimè reuertetur filius eorum ad eos. Flebat igitur mater eius irremediabilibus lachrymis, atque dicebat: Heu, heu me, fili mi, ut quid te misimus peregrinari, lumen oculorum nostrorum, baculum senectutis nostra, solatium uitæ nostra, spem posteritatis nostra? Omnia simul in te uno habentes, te non debuimus dimittere à nobis, &c.* Hæc tristis absentia filiorum sæpe magnam habet utilitatē, sæpe etiam necessitatem. Numquid enim omnes liberi possunt semper manere domi? quorum si magnus numerus est, alibi debent quærere & panem, & la-rem. Quia ita, dum coloniæ educuntur, satisficit præcepto illi, *replete terram, & subiicite eam.* Quàm multi domi effeminarentur, si non aliò migrarent, ubi linguas, ubi artes, ubi mores addiscunt bonos? Patuit in Ioseph, quid eius absentia, licet, Iacobo Patriarchæ diu mœstissima, tamen & patri & fratribus, & vniuersis postea Israëlitis profuerit. *Pramisit me Deus, ut reseruemini super terram, & escas ad viuendum habere possitis. Non vestro consilio, sed Dei voluntate huc missus sum,* ait. Quanta è Tobia filij itinere absentiaque bona extiterunt? Acquisiuit filius Angelum comitem in via, doctorem in pisce, custodem in periculis, contra Asmodæum defensorem, procuratorem pecuniæ, conciliatorem sponsæ, medicum parentis, nuncium diuini fauoris. Mansisset cæcus domi parens, nisi filius sel piscis aliunde attulisset. Eguisset Anna mater, nisi ei, cum uxore, diu-

Gen. 1. 28.

Gen. 45. 7.

re, diuitias filii apportasset. Tantum valuit absentia filii. Quæ alijs etiam idcirco prodest, quia, filijs præsentibus, amore nimio, indulgentia, conniuentia, blanditijs, sæpe etiam excañdescencia, & mille alijs modis peccauissent.

5. Quæ etiam sæpe in caussa sunt, vt filij, ante tempus, è vita eijciantur, atque, vtroque parente viuo, viui pestem optent, iuxta illud: *Fiant nati eius in interitum: in generatione vna deleatur nomen eius.* Magno in luctu fuit Dauid, cum paruulus ægrotaret. At fuit ille paruulus ex adulterio susceptus. Occidit Vriam Dauid, vt adulterium tegetet; & non occideret Deus paruulum illius, vt adulterium plecteret? Plurima exempla sunt, in quibus, vt parentum peccata puniret, filios Deus morbis afflictauit, aut morte sustulit. Absalom sanè & ipse triplici hasta confossus, dum ex arbore penderet, an non occidi meruit; qui, si penes ipsum fuisset, patrem & regno, & vita priuasset? *Honora patrem tuum & matrem tuam, vt sis longæuus super terram,* ait Dominus. Discolis, & parentum suorum persecutoribus non promisit longæuam vitam. Non enim digni sunt, quos terra sustineat. Mortè igitur dignus fuit Absalom Patris persecutor. Sed & Dauid Absalomem nimium dilexit, minimumque ei indulsit. Et vtique meruit talem prolem amittere, in cuius amissione beneficio affectus est. Beneficium quippe est, amittere persecutorem. Quid conqueri possunt parentes de filiorum morte, quam ipsi merentur, optant, aut procurant? Ludouicum Francorum regem Cleri bona vsurpantem S. Bernardus admonuit. Sed surdum. Neque enim ille abstinuit. Cui Bernardus: *Hæc tua, Rex, pertinacia,* inquit, *filij interitu mulcabitur.* Dictum factum. Philippus enim Ludouici filius, animi caussa, in campos exierat, & dum extra Parisiensis ciuitatis muros asturcone tollutim veheretur, inter crura lasciuentis equi sus domestica intercurrit. Equus igitur territus ac ferociter cespitans iuuenem humi deturbauit. Quo ex casu, nocte insequente, decessit. Cuius mors, sicut Ludouico mærori fuit, ita eum etiam admonuit, vt de futuris magis, quam de præsentibus sollicitus esset; & sacra non tangere.

Tum enim in mentem illi venit D. Bernardi vaticinium. Duo

SSS 3

itaque

X.

Psal. 108. 12
2. Reg. 12. 15.

Exod. 20. 12.

Robert. Ga-
guinus lib. 6.
Annal. de
Francorum
gestis.